

РЕШЕНИЕ

№ 7039

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9708** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК, във връзка с чл. 14, ал.7 от ЗСПЗЗ.

Съгласно определение № 10013/05.10.2021г., постановено по адм. дело № 6600/2021г., по описа на ВАС, Петчленен състав, компетентен да се произнесе по жалбата на Н. Я. Я. и Р. Я. Я., срещу Заповед № РД46-126/05.03.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите, е Административен съд – София град.

Образувано е по жалба на Н. Я. Я. и Р. Я. Я., срещу Заповед № РД46-126/05.03.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е отменено решение № 7819/19.06.2018г. на ОСЗ-З. на наследниците на Т. И. Л. и А. И. Л. и преписката е върната за произнасяне по реда на чл.10б от ЗСПЗЗ.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми. Сочи се, че за строежа в процесния имот не са налице издадени необходимите книжа за започване и реализирането му, като в тази връзка е представено удостоверение изх. № 9400-1409/2017г. на СО, р-н „В.“, т.е не е изпълнено условието за законност на строителството по смисъла на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ. Навеждат се аргументи, че ответника няма правомощия да отменя решението на ОСЗ въз основа на обстоятелството, че представените писмени доказателства не са правилно преценени, в т.ч. да пререшава въпроса за наличието на изградена постройка, както и нейната не/законност. На следващо място се посочва, че

оспорената заповед е постановена без надлежно искане от заинтересованите страни, поради което е нищожна, както и, че същата е издадена извън преклузивния едногодишен срок. Прави се искане съда да отмени издадената заповед.

Ответникът - министъра на земеделието, храните и горите, изпраща процесуален представител, който моли съда да отхвърли жалбата, като неоснователна и недоказана.

Заинтересованата страна – Л. И. Ц., чрез процесуалния си представител и в писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна, моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

На 16.09.1959г. бил издаден позволятелен билет № 38 за направата на вилна сграда от 63 кв.м. в УПИ Х-2926, в.з. „С. – Д. 3 част“.

На 04.07.1962 г. бил издаден строителен протокол № 161, кочан № 41 от Б. РНС – отдел „Благоустройство“ по преписка 4266/1962г., с който се определили регулационните граници на парцел IX, кв.26, м. „С. – Д. 3 част“, за новопроектирана постройка от 54 кв.м. В него било отразено, че на основание преписка вх. № 4266/1962г. и позволятелен билет № 93/12.06.1962г. може да се строи постройката, като се спазват дадените регулационни линии на парцела и разположението на постройката, съгласно утвърдения архитектурен план.

На 26.07.2005г. било издадено разрешение за строеж № 400 на М. С., съгласно одобрените проекти за жилищна сграда с гараж, застроена площ – 134,03 кв.м., РЗП – 388,92 кв.м., в ПИ ХХ 722,723, кв. 26 в.з. „С. – Д.“.

На 25.01.2007г. било издадено разрешение за строеж № 76 на М. С., за гараж, ограда и басейн в УПИ ХХ 722,723, кв.25 в.з. „С.-Д.“.

С решение № 7819/19.06.2018г. на ОСЗ – З., на наследниците на Т. И. Л. и А. И. Л. било признато правото на собственост в съществуващи /възстановими / стари реални граници на нива от 2,721 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността „Суха река“, имот № 2935, к.л. № 736 от кадастрален план изработен 1950 г., при граници – река, наследници на И. А., С. К.. Със същото се възстановявало правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на имот – нива от 531 кв.м., четвърта категория, находящ се в строителните граници на [населено място], м. „Суха река“, имот №2935, к.л. № 4735 от кад. план, изработен 1950г., при граници /съседни/ - река, наследници на И. А., С. К., с проектен идентификатор по КККР № 68134.2041.2121, представляващ части от УПИ ХХ 722, 723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“ и е отказано да се възстанови нива от 2.190 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността „Суха река“, имот № 2935, к.л. № 736 от кадастрален план изработен 1950 г., заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с Д. протокол гр.д. № 4900/55 г. Било посочено, че правото на собственост не се възстановява, на основание чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ, тъй като 2190 кв.м. попадат в застроени имоти, както следва: 474 кв.м. – УПИ Х. 721, 99 кв.м. – УПИ IX 720 от кв. 26, 14 – УПИ II 530 от кв.27, 1603 кв.м. – е улици по ЗРП в.з. „С.-Д. – 3 част“.

На 11.12.2019г. в удостоверение № Към РВТ16-ВК91-316-(11) р-н „В.“ – СО посочили, че при издаване на Заповед № РВТ17-РД09-139/08.06.2017г. на кмета на

СО, р-н „В.“, удостоверение № РВТ16-ВК91-316-7/25.07.2017г. по чл. 13, ал.5 от ППЗСПЗЗ и скица № РВТ16-ВК91-316-8 по чл.13, ал.6 от ППЗСПЗЗ, не са били известни следните факти и обстоятелства и същите не са били приобщени към административната преписка, а именно: имот ХХ-722,723 е бил застроен към 1950г. с едноетажна вина сграда с площ 63 кв.м. и е бил обект на съдебна спогодба по гр. д. № 14321/1978г.на СРС, 49 с-в и прехвърлителна сделка, оформена с нот. акт № 561 т. I, рег. № 1073, дело 67/1999г.; според утвърдения със Заповед № 5204/21.08.1958г. регулационен план, към имот с пл. № 2926 от кв.26 по плана на „С.-Д. 3-та част“ са придадени по регулация 460 кв.м. от имот – пл. № 2935 от кв.26 по плана на „С.-Д. 3 част“. За придаването по регулация е издаден нот.акт № 134, т. VIII, дело 1633/1975г. Частите от бившия имот № 2935, попадащи в границите на УПИ ХХ 722,723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по

ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“ по сега действащия план на [населено място], са идентични с частите, придадени по регулация от имот пл. № 2935 в кв.26 към имот пл. № 2926, парцел X в кв.26 по плана, утвърден със Заповед № 5204/21.08.1958г., на С.-Д..

В удостоверение изх. № РВТ16-ВК91-316/16/18.02.2020г. на р-н „В.“ – СО било посочено, че в кадастралната карта на [населено място] не е нанесен бивш имот с пл. №2935 от к.л.736 по кадастрален план от 1950 г. Бившият имот по ОУП попада в устройствена зона Жм2-жилищна зона с малкоетажно застрояване с допълнителни специфични изисквания, а по ППЗСПЗЗ попада в хипотезите на чл.11, ал.2, т.1, за които имоти не се определя застроена част по чл.11, ал.3 от ППЗСПЗЗ. Съгласно действащия ПУП (ЗРП) на [населено място], в.з. „С. - Д. III ч.“, одобрен със Заповед №РД-50-09-87/16.03.1990 г. на Председателя на ИК на СНС; Заповед №РД-50-57/13.03.2000 г. и Заповед №РД-50-217/01.07.2004 г. на Кмета на район ”В.”-СО, бившият имот с пл. № 2935 попада в границите на следните урегулирани ПИ или върху части от тях: 131 кв.м. в УПИ ХХ-722,723, кв.26, в.з. „С.-Д. - III ч.“; 392 кв.м. в УПИ Х-722 от кв.26, в.з. „С. -Д. III ч.“; 474 кв.м. в УПИ Х1Х-721 от кв.26, в.з. „С. -Д. III ч.“; 99 кв.м. в УПИ 1Х-720 от кв.26, в.з. „С. -Д. III ч.“; 14 кв.м. в УПИ П-530 от кв.27, в.з. „С. -Д. III ч.“; 1603 кв.м. в улична регулация на [улица].

За бивш имот с пл. № 2935 в р-н ”В.”-СО няма данни за съставени актове за държавна и общинска собственост.

Съгласно приложената скица по чл.13, ал.6 от ППЗСПЗЗ имот с пл.№2935 по графични данни съдържа 2713 кв.м, от които: УПИ ХХ-722,723 и УПИ Х-722 от кв. 26, м.“С. - Д. 3-та част“, са били застроени към 1950 година с едноетажна вилна сграда с площ 63 кв.м и е бил обект на съдебна спогодба по гр.д. №14321/1978 г. на СРС, 49 състав, и прехвърлителна сделка, оформени с нот. акт № 56, т. I, рег. № 1073 дело 67/1999 г.

Според утвърдения със Заповед № 5204 от 21.08.1958 год. регулационен план, към имот с планоснимачен № 2926 от кв. 26 по плана на „С. - Д. 3-та част“, са придадени по регулация 460 кв.м. от имот - планоснимачен № 2935 от кв. 26 по плана на „С. - Д. 3-та част“. За придаването по регулация е съставен нот. акт № 134, т. VIII, дело 1633/1975 г.

Частите от бившия имот № 2935, попадащи в границите на УПИ ХХ-722, 723 и УПИ Х-722 от кв. 26, м.“С. - Д. 3-та част“ по сега действащия план на [населено място], означени на приложената скица по чл.13, ал.6 от ППЗСПЗЗ, е идентична с частта, придадена по регулация от имот пл. № 2935 в кв. 26 към имот пл.№ 2926, парцел X, в кв.26 по плана утвърден

със Заповед № 5204 от 21.08.1958 год., на „С.-Д. 3 част“, собственост на ТКЗС видно от нот. акт № 134, т.VIII, дело 1633/1975г. Сметките по регулация са уредени по компенсация – място за място и плана за регулация е приложен.

Парцел X-2926, кв.26 по плана, утвърден със Заповед № 5204 от 21.08.1958 год., на „С.-Д.“ е идентичен с УПИ ХХ-722, 723 и УПИ Х-722 от кв. 26, м. „ С. - Д. 3-та част“. УПИ ХХ-722,723, кв.26, в.з. „С.-Д. 3 част“ е застроен със Разрешение за строеж № 400 от 26.07.2005 г. на Главен архитект на Район ”В.”-СО за жилищна сграда с гараж и Строително разрешение №76 от 21.01.2007 г. на Главен архитект на Район ”В.”-СО за гараж, ограда и басейн. Удостоверение за въвеждане в експлоатация №799/28.07.2009 г. УПИ Х-722, кв.26, в.з. „С.-Д. 3 част“ е застроен с РС№80/07.04.2000 г. за жилищна сграда и удостоверение за въвеждане в експлоатация №3/08.01.2004 г.

УПИ Х.-721, кв.26, в.з. С.-Д. 3 ч. е застроен с позволителен билет №340/ 1961 г. и одобрени строителни книжа.

УПИ IX-720, кв.26, в.з.С.-Д. 3 ч. е застроен е позволителен билет №93/ 1962 г. и одобрени строителни книжа.

УПИ II-530, кв.27, в.з.С.-Д. 3ч. е застроен с позволителен билет №71/ 1969 г. и одобрени строителни книжа.

Улична регулация на ул.Симеоновска -реализирано мероприятие.

От тях свободни от застрояване няма. Застроени със строителни книжа до 01.03.1991 г. - 587 кв.м., представляващи части от УПИ Х.-721 от кв.26, УПИ IX-720 от кв.26, УПИ II-530 от кв.27. Приложен план за регулация: /уредени сметки по регулация по смисъла на 3./отм./ - 523 кв.м. представляващи части от УПИ ХХ-722, 723 и УПИ Х-722 от кв. 26 и в улична регулация-1603 кв.м.

От тях могат да бъдат възстановени 0 кв.м. За 2713 кв.м. собствениците следва да бъдат обезщетени съгласно чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

За бивш имот с планоснимачен номер 2935 не се намерил АОС, съставен след 01.06.1996 г.

Във връзка със собствеността върху имота /частта от имота/, показан на приложената скица със зелен цвят, възлизаща на 2713 кв.м. в архива на Район ”В.” не се намерили данни за отчуждаване или обезщетяване за държавни и общински нужди.

Било вписано, че са налице следните ограничения на собствеността: УПИ ХХ-722, 723, кв.26, в.з. „С.-Д. 3 ч.“-собственост на М. М. С. и Ж. Ж. М.-С. съгласно нот. акт №41,т.LLXXX,

д. 28861/2001 г. и нот. акт №122, т.СХХХVII, д.№30130/2009 г. за собственост на недвижим имот на основание извършено строителство; УПИ Х-722 от кв.26, в.з.“С.-Д. 3 ч.“ - е закупен от Л. И. Ц. от А. И. А. и съпругата му М. У. А. с нот. акт № 131, том 1, рег. № 6093, дело № 124 - 2017 год.; УПИ Х.-721 от кв.26, в.з.“ С. - Д. 3 ч.“- собственост на С. Т. З. с нот. акт № 86, т.Х, д.1673/1960 г. и нот. акт №117, т.VI, д. 1108/60 г. за 820 кв.м. по регулация; УПИ IX-720 от кв.26, в.з. „С.-Д. 3 ч.“ - собственост на В. Н. А. и Н. К. Т. съгласно нот. акт №64, т.ХХХХXI, дело № 8999/90г.; УПИ II-530 от кв.27, в.з. „С. -Д. 3 ч.“ - собственост на В. В. П. съгласно нот. акт №59, т.ХС, д.№28553/2014 г.; Улична регулация на [улица]- [улица] и от о.т. 103 до о.т. 228 - публична общинска собственост, за която не се съставят АОС.

Било вписано, че удостоверение изх. № 9400-1409/2017г., И.. РВТ 16 - ВК 91 - 316 - /7/ от 25.07.2017 год. е издадено при допуснати съществени фактически грешки.

На 05.03.2020г. зам. министъра на земеделието, храните и горите (МЗХГ) изготвил доклад до ответника, в който посочил, че е постъпила молба с рег. индекс

94-2548/11.12.2019 г. от Ж. Ж. М.-С., М. М. С. и Л. И. Ц. с искане за отмяна на Решение № 7819 от 19.06.2018 г. на Общинска служба по земеделие - З. на основание чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ. Към молбата били приложени: Заповед № РВТ17-РД09-139/08.06.2017 г. по чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на ЗСПЗЗ; копие на част от кадастрален лист 736, създаден преди 1956 г., за имот 2935; скици, издадени от район „В.“ през 1997 г., 2000 г. и 2006 г.; Строителен протокол № 161/04.07.1962 г. за парцел IX, кв. 26, местност „С.-Д. III част“; Протокол от 28.12.1978 г. по дело 14321 по описа за 1973 г. на Софийският районен съд за парцели X-2926 и XI-2926, кв. 25 по плана на в.з. „С.-Д. - III ч.“; удостоверение № Към РВТ16-ВК91-316-(11) от 11.12.2019 г.; удостоверение № РВТ16-ВК91-316-/7/25.07.2017 г. по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ за имот № 2935, кадастрален лист 736 от кадастрален план, изработен през 1950 г. В доклада е посочено, че с решение № 7819 от 19.06.2018 г. на наследниците на Т. И. Л. и А. И. Л. в съществуващи (възстановими) стари реални граници, Общинска служба по земеделие - З. възстановява нива от 0.531 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността „Суха река“, имот № 2935, к.л. № 736 от кадастрален план изработен 1950 г., при граници – река, наследници на И. А. , С. К.. Имотът се възстановявал както следва: 531 кв.м с проектен идентификатор по КККР № 68134.2041.2121, представляващ части от УПИ ХХ 722,723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“ и отказва да възстанови нива от 2.190 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността „Суха река“, имот № 2935, к.л. № 736 от кадастрален план изработен 1950 г., заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с Д. протокол гр.д. № 4900/55 г. Посочено е и, че Решение № 7819 от 19.06.2018 г., е постановено на основание издадено от Район „В.“ Удостоверение № РВТ16-ВК91-316-/7/25.07.2017 г. по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, съгласно което УПИ ХХ 722,723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“, са застроени със строителни книжа след 01.03.1991 г. и частите от бивш имот, попадащи в тези УПИ, могат да бъдат възстановени. Във връзка с представените в МЗХГ документи, приложени към молбата, е изискано да бъде издадено удостоверение и скица от техническата служба на общината за имот № 2935, кадастрален лист 736 от кадастрален план, изработен през 1950 г., при съобразяване с представените документи и скици, както и идентичността на имотите, описани в тях по данни от предходни регулационни планове за местността. С писмо № 94-2548/19.02.2020 г. на Столична община - район „В.“ е изпратено ново удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ с изх. № РВТ16-ВК91-316-/16/18.02.2020 г., съгласно което УПИ ХХ 722,723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“ са били застроени към 1950 година с едноетажна вилна сграда с площ 63 кв.м и са били обект на съдебна спогодба по гр.д. № 14321/1978 г. на СРС, 49 състав и прехвърлителна сделка, оформени с нот. акт № 56, т. I, рег. № 1073, дело 67/1999 г., при което от бивш имот с пл. № 2835, к.л. 736 по кадастрален план 1950 г., няма свободни за възстановяване части и собствениците следва да бъдат обезщетени за площта на целия имот.

Въз основа на доклада, е издадена оспорената Заповед на министъра на земеделието, храните и горите, с която на основание чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ, е отменено решение № 7819/19.06.2018г. на ОСЗ-З. на наследниците на Т. И. Л. и А. И. Л. и преписката е върната за произнасяне по реда на чл.10б от ЗСПЗЗ.

Жалбата е подадена лица с процесуална легитимация, срещу неблагоприятен за тях административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, а по същество НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – министъра на земеделието, храните и горите, в съответствие с разпоредбата на чл.14, ал.7 от ЗПСЗЗ.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК. Посочен е издателят на административния акт, адресата, какво е мотивирало органа да стигне до посочения извод. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта на това основание.

Не са налице предпоставките за прогласяване нищожността на оспорената заповед на заявеното от жалбоподателите основание, тъй като производството по издаването ѝ е иницирано от Ж. С., М. С. и заинтересованата страна, отделно от това министъра на земеделието, храните и горите им правомощие да се самосезира при наличие предпоставките на чл.14, ал.7 от ЗПСЗЗ, каквото е предвидено в тази законова разпоредба.

Като основание за постановяване на оспорената Заповед е посочен чл.14, ал.7 от ЗПСЗЗ, който гласи, че при откриване на нарушения на този закон и на правилника за неговото прилагане, на нови обстоятелства или на нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1, в срок до една година от откриване на нарушенията, на новите обстоятелства или на новите писмени доказателства, но не по-късно от три години от влизането в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по ал. 1, т. 1, министърът на земеделието, храните и горите по своя инициатива или по искане на заинтересуваните лица отменя решението на общинската служба по земеделие или разпорежда на общинската служба

по земеделие да го измени. Този ред не се прилага, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение.

Безспорно ново доказателство и ново обстоятелство в случая представлява вписаното в удостоверение изх. № РВТ16-ВК91-316/16/18.02.2020г. на р-н „В.“ – СО, в който са налице данни, които не са били известни при постановяване на решението на ОСЗ – З., и които са съществени относно основни характеристики на поземления имот, подробно описани в горесцитирания акт на общинската администрация, поради което съдът не намира за нужно да ги повтаря. В конкретния случай оспорената заповед е издадена в законоустановения едногодишен срок от откриване на новите обстоятелства и доказателства, считано от издаване на оспореното решение – на 05.03.2020г., при издаване на удостоверението на 18.02.2020г. Съгласно посоченото в Решение № 183/01.11.2016г., по дело № 702/2016г. на ВКС:“...По въпроса застрояването пречка ли е за възстановяване на собствеността в хипотезата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ и има ли изискване за законност на строителството или е достатъчно да се установи завареното фактическо състояние на имота към момента на влизане в сила на ЗСПЗЗ_е формирана трайна и непротиворечива практика на тричленните състави на ВКС. В постановените по реда на чл.290 ГПК решения /решение №70/22.06.2010г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№674/2009г.; решение №108/25.07.2012г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№1291/2010г.; решение №147/19.07.2010г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№7/2009г.; решение №226/19.11.2013г. на Второ ГО на ВКС по гр.д.№3136/2013г.; решение №277/12.01.2012г. на Второ ГО на ВКС по гр.д.№1140/2010г.; решение №329/11.10.2011г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№1277/2010г.; решение №77/09.03.2010г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№4209/2008г.; решение №301/24.06.2010г. на Първо ГО на ВКС по гр.д.№494/2009г. и решение №565/15.10.2010г. на Трето ГО на ВКС/ е прието, че разпоредбата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ не въвежда изискване да са били спазени процедурите по отреждането на терена за строителство или за друго мероприятие на държавата, за законност на строителството, както и за предоставянето на сградите или другите съоръжения за стопанисване на определена държавна организация. Не е установено изискване и за площта на сградите и вида на конструкцията им, както и за начина им на прикрепване към земята. Достатъчен е обективният факт на извършено строителство или за осъществено друго мероприятие на държавата, за да се отрече възможността за възстановяване на собствеността върху земята в реални граници по реда на ЗСПЗЗ. Изискване за законност на сградите се поставя в хипотезата на чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ, когато имотът е включен в

строителните граници на населеното място и се застроява въз основа на отстъпено право на строеж, като масовите случаи са свързани със застрояване за жилищни нужди. В хипотезата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ се имат предвид имоти както извън, така и в чертите на регулацията, застроени или засегнати от предвидено мероприятие. Разпоредбата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ, за разлика от чл.10, ал.7 от същия закон, има предвид не строеж на единични сгради, а осъществяване на мероприятие или застрояване на терена, които представляват комплекс от строителни дейности. Така осъщественото комплексно благоустройствено мероприятие върху земеделска земя преди влизане в сила на ЗСПЗЗ представлява пречка за реституцията на земята. Дали е налице пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ се преценява към момента на влизане в сила на реституционния закон, като преценката проведено ли е мероприятие, което не позволява възстановяване на собствеността, се извършва въз основа на легалните определения в §1в, ал.1 и 2 ДР ППЗСПЗЗ...“.

Видно от данните по делото УПИ ХХ 722,723 и УПИ Х 722 от кв. 26 по ЗРП на в.з. „С.-Д. 3 част“ са били застроени към 1950 година с едноетажна вилна сграда с площ 63 кв.м и са били обект на съдебна спогодба по гр.д. № 14321/1978 г. на СРС, 49 състав и прехвърлителна сделка, оформени с нот. акт № 56, т. I, рег. № 1073,

дело 67/1999 г. Налице е издаден разрешителен билет № 38/16.09.1959г. за строежа на вилна сграда от 63 кв.м., същият е би предмет на делба по гр.д. № 14321/1978г., а с нот.акт № 56/1999г. е бил дарен. Макар и направено оспорване на удостоверение изх. № РВТ16-ВК91-316/16/18.02.2020г. на р-н „В.“ – СО в съдебно заседание от страна на жалбоподателите, същите не представиха доказателства за това, поради което съдът го намира за несъстоятелно.

Предвид тези съображения, съдът намира обжалвания индивидуален административен акт за законосъобразен, поради което жалбата против него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК на заинтересованата страна се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лв., съгласно вписаното в договора за правна защита и съдействие, при липса на възражение за прекомерност.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на Н. Я. Я. и Р. Я. Я., срещу Заповед № РД46-126/05.03.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите.

ОСЪЖДА Н. Я. Я. и Р. Я. Я. да заплатят на Л. И. Ц. сумата от 2000 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: